A°. 1828. No. 22.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 19 Februarij.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrijdag den 15. Februarij.

De vergadering te twee ure geopend zijnde, worden de notulen van de vorige zitting gelezen en goedgekeurd.

Eenige ingekomen verzoekschriften worden naar de commissie verzonden; zij zijn van onderscheiden gemeenten, welke hare aanmerkingen wegens de geregtelijke verdeeling des Rijks aan de Kamer aanbieden; van eenen artsenijmenger, die bedenkingen maakt wegens de wet, waarbij aan de geneesheeren ten platten lande wordt toegestaan geneesmiddelen te verkoopen.

Aan de Kamer wordt hulde gedaan van onderscheiden boeken en kaarten, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst, terwijl, op eene aanmerking van den heer *Barthelemy*, tot dat einde gemaakt, de kaarten in de zaal rond gaan, ter inzage der leden.

De centrale afdeeling gereed zijnde om verslag te doen wegens het II. en III. boek van het *wetboek van burgerlijke regtsvordering*, wordt, op de aanmerking van een der leden, dat hetzelve zal worden gedrukt, besloten dat de lezing daarvan niet zal plaats hebben, maar dat het gedrukt en aan de leden rondgedeeld zal worden. De discussie dier wetten wordt voorts bepaald op aanstaanden Woensdag te elf ure.

De commissie tot de petitien brengt rapport uit, bij monde van de heeren *van Reenen*, *Gockinga*, *Rengers*, *Lemker* en *Desmanet*, op de verzoekschriften van onderscheiden gemeenten betrekkelijk de kantons-verdeeling; op dat van eenige eigenaars van wijngaarden, bij Hoei, (provincie Luik) welke hun verlangen te kennen geven, dat de Kamer Z. M. gelieve te verzoeken de voorgedragene bepaling wegens de regten op den invoer van wijn, aan de landzijde, in nadere overweging te nemen; op dat van den heer *Capellemans*, te Brussel, betrekkelijk de regten op de weedasch; op dat van eenen koopman van Brussel, die zich beklaagt over het in beslag nemen van goederen door de ambtenaren der administratie, uit hoofde van een verkeerd merk op die goederen geplaatst; op dat van een' gevangen persoon te Gouda, welke zich beklaagt dat hij wederregtelijk gevangen wordt gehouden. Op het laatstgemelde verzoekschrift gaat de vergadering over tot de orde van den dag; de overige zullen ter griffie worden nedergelegd en de rapporten gedrukt wegens die verzoekschriften, die betrekking hebben tot het tarief in de algemeene wet op den ophef der regten op den in-, uit- en doorvoer. De heer *Barthelemy* heeft aangemerkt dat er reeds meer klagten waren ingekomen wegens de bepaling in de algemeene wet ten aanzien der merken; dat alzoo het drukken van het rapport zoo veel te belangrijker was, daar er misschien hieruit een voorstel kon voortspruiten ter wijziging van eene bepaling in de voorzegde algemeene wet.

De zitting wordt opgeheven en geadjourneerd tot aanstaanden Woensdag.

FRANKFORT, den 16. Februarij.

Heden heeft men regtstreeks tijdingen uit Konstantinopel van den 10. Januarij. Dezelve melden hoofdzakelijk het volgende. De Porte schijnt het weinig ernst geweest te zijn met de verzekeringen van gematigdheid, welke zij gegeven heeft. Men verzekert, dat er eene proclamatie aan alle beambten des rijks afgezonden is, waarbij de kabinetten en de gansche Christenheid op de hatelijkste wijze afgeschilderd worden, en de strijd tegen dezelve als een heilige pligt wordt voorgesteld. Men ontveinst daarbij niet, dat men zich tot eenen geduchten oorlog voorbereidt, en liever zou vergaan, dan de onafhankelijkheid der Grieken van Morea en de eilanden te erkennen, waardoor slechts de overige Rajja's des rijks tot opstand zouden aangezet worden. — Wijders zijn meer dan 1500 Russische, Engelsche en Fransche onderdanen verbannen, ondanks de vertogen, welke de Europische gezanten daartegen gedaan hebben. De Porte brengt tot voorwendsel bij, dat deze personen geen beroep hebben kunnen bewijzen, schoon een aantal hunner tot de vermogendste en aanzienlijkste kooplieden behooren. De Armeniers, welke zich te Konstantinopel bevinden, moeten onverwijld het land verlaten. Men vreest, dat zij, en ook de Franken, uit alle andere steden des Rijks zullen verbannen worden. De Bosphorus is gesloten; geen bevracht schip onder vreemde vlag mag de haven van Konstantinopel verlaten, maar moet zijne lading bij den grooten tol ontschepen.

Uit Smijrna heeft men berigten tot den 4. Januarij. Ook aldaar liepen ongunstige geruchten, weshalve de aanzienlijkste kooplieden zich inscheepten en elk zijne goederen in veiligheid bragt.

Berigten uit Odessa van den 25. Januarij melden, op grond van tijdingen uit Konstantinopel van den 14. Januarij, dat alle onderdanen der drie mogendheden, die geene raijas willen worden, binnen eenen bepaalden tijd de hoofdstad verlaten moeten.

Deze tijding heeft men ook te Weenen ontvangen, doch men droeg er ook reeds kennis van de aanspraak des Konings van Groot-Brittannien ter opening van het parlement, en besloot daaruit, dat de zaken van het Oosten weldra eene andere gedaante zouden verkrijgen.

LONDEN, den 12. Februarij.

In de zitting van het hoogerhuis van gisteren, heeft lord *Holland* eene motie gedaan, dat ter tafel zouden worden gebragt de stukken, betrekkelijk de orders, die aan de admiraals in de Levant zijn gezonden, en de rapporten van den admiraal *Codrington* over den slag van Navarino. De graaf *Dudley* (minister van buitenlandsche zaken) antwoordde, dat deze stukken nog niet konden overgelegd worden, uit hoofde der onderhandelingen, welke nog plaats hadden. De hertog van *Wellington* heeft voorts in die zitting op nieuw verklaard, dat hij het traktaat van 6. Julij, betrekkelijke Turkije en Griekenland, letterlijk zou uitvoeren.

PARYS, den 14. Februarij.

De vraag of de kamer der afgevaardigden regt heeft, om, ingeval van twijfeling, zich van de echtheid der verkiezingen te verzekeren, al voldoet overigens een benoemd lid aan de vereischten der wet, heeft de kamer ook nog in de zittingen van gisteren en eergisteren bezig gehouden. De ministers hebben aan de discussien mede deel genomen. Wel verre echter van het bestuur van *Villèle* te verdedigen, hebben zij integendeel, bij monde van den heer *de Martignac*, verklaard, dat zij geenszins het bedrog in bescherming wilden genomen hebben. « Wij zijn, even als gijlieden, zeide de minister, gezworen vijanden van bedrog, leugen en onwettelijkheid. Wij zullen die bestrijden onder welke gedaante zij zich ook vertoonen; dit is ons onwankelbaar voornemen.» De regering moest, zeide hij verder, natuurlijk het regt hebben, om ook haren invloed bij de verkiezingen te laten gelden; dan de middelen daartoe behoorden nimmer bedriegelijk, tijrannisch of inquisitoriaal te zijn; (dat is niet *Villelistisch* riep men van de linker zijde). De wetten moesten met opregtheid uitgevoerd worden; zij die het stemregt hadden, toegelaten, zij die het niet hadden geweerd worden. De minister wilde geenszins het regt van de kamer betwist hebben, om zich van de echtheid der verkiezingen te verzekeren, maar hij oordeelde, dat dit regt niet onbepaald was, maar binnen zekere grenzen beperkt. — De heer *Royer Collard* nam na hem het woord op, om te betoogen, dat dit regt onbeperkt was; en de kamer nimmer kon gedwongen worden, om leden in haar midden op te nemen, [illegible] twijfel ontstond. De heer *Ravez* (laatste president der kamer, die de partij van *Villèle* gaarne als haar voorvechter zag optreden) was daarentegen van gevoelen, dat vermits bij de wet van 1817 de beslissing der geschillen over kiesregten aan de daarbij genoemde overheden was opgedragen, de kamer geen regt had om bij de toelating van leden daarop terug te komen en de echtheid der verkiezing aan een onderzoek te onderwerpen. Hij werd door den heer *Dupin* bestreden; doch vermits de wettelijke verkiezing van den heer *Calemard de Lafayette* (bij het rapport over zijne toelating was de discussie ontstaan) bleek niet twijfelachtig te zijn, bleef de zaak in de zitting van den 12. onbeslist, hoezeer zij dadelijk weder opgevat werd bij het rapport over de toelating van den heer *Seguy*, die bij eene meerderheid van slechts ééne stem benoemd is; terwijl, volgens opgave van eene aantal kiezers, zes stemmen onwettelijk zijn medegerekend. De discussie over dit rapport, bij hetwelk uit hoofde dezer omstandigheid, voorgesteld werd om de toelating van den heer *Seguy* uit te stellen tot dat er nadere berigten zouden zijn ingewonnen, is in de zitting van gisteren voortgezet en heeft geleid tot eene beslissing naar den wensch der liberalen, aan wier zijde dus het meerder getal schijnt te wezen, en niet aan zijde der uitsluitende roijalisten, gelijk de partij van *Villèle* eergisteren nog beweerde. Toen de discussie afgeloopen was, zeide de voorzitter: « Blijft de rapporteur bij zijn voorstel om de toelating uit te stellen. Er zijn andere voorstellen gedaan. Ik... Geheel de linker zijde: — Neen! neen! alleen het uitstel is gevraagd. (Stilzwijgen aan de regter zijde. Verscheiden leden van die zijde schijnen met elkander te raadplegen).

De heer *Casimir Perrier*: Laat over het uitstel stemmen.

De *president*: dat de heeren afgevaardigden, welke van dat gevoelen zijn......

Vele stemmen ter linker zijde: — van welk?

De *president*: dat de heeren afgevaardigden, welke voor het uitstel zijn, gelieven op te staan.

Geheel de linker zijde en verscheidene leden van de regter zijde staan op.

De *president*: dat zij die van een ander gevoelen zijn gelieven op te staan.

Ongeveer vijftien leden van de regter zijde staan op. De overige leden van die zijde onthouden zich van aan de stemming deel te nemen. (Algemeen opzien. — Verscheidene stemmen links: stemt toch, mijne heeren.)

De *president*: ik verzoek ieder der heeren afgevaardigden om aan de beraadslaging deel te nemen. Ik zal tot de weder-proef overgaan.

Links: Zij is gedaan (formele en menigvuldige blijken van ontkennen regts).

De *president*: men zegt het niet gehoord te hebben.

Verwarde stemmen: — Ja wel! ja wel! Neen!

De heer *Etienne*: Vermits die heeren zeggen het niet verstaan te hebben, verzoeken wij den heer president de weder-proef nog eens te beginnen.

De president, dat zij die tegen het uitstel zijn, gelieven op te staan.

Dezelfde leden die vroeger in gering getal opgestaan waren, staan weder op. (Levendige sensatie.)

Links: Verklaar het uitstel.

Regts: Men verstaat het niet; men heeft niet gestemd.

Links: Daar zijn twee proeven genomen; gij zijt tweemaal tot stemmen opgeroepen; men is op uwe banken opgestaan.

Regts: De weder-proef! (Langdurige storenis).

De heer *Hyde de Neuville*, van zijne plaats: Ik geloof dat er geen

twijfel bestaat; de weder-proef komt mij voor genomen te zijn; maar het bureau moet zich verklaren. (Links: Raadpleeg het bureau!)

De secretarissen begeven zich bij den president en spreken met elkanderen.

De president: het eenparig gevoelen van het bureau is, dat de weder-proef genomen is.

Links: Zeer zeker; wel tweemaal.

De president verklaart de aanneming van het uitstel, terwijl er een groot geraas in de zaal is.

De heeren *Dupont*, *Casimir Perier* en verscheidene andere leden van de linker zijde zijn op de trappen van het spreekgestoelte en willen er opgaan. (In de zaal is alles in rep en roer.)

Regts: Tot morgen!

Links: Verklaar toch het uitstel!

De heer *Chauvelin*: Het is uitgesproken.

De president zegt, dat er morgen rapport over de verkiezingen van Corsica zal gedaan worden en leest eenen brief van den heer *Vatimesnil*, waarbij hij kennis geeft, dat hij de benoeming van dat departement niet kan aannemen, daar hij nog geen veertig jaren oud is.

De meerderheid bij de bovengemelde beslissing is zamengesteld geweest uit de geheele linker zijde en een gedeelte van het regter centrum, waar de constitutionnele roijalisten plaats genomen hebben.

Met genoegen heeft men den minister van justitie in deze zelfde zitting hooren zeggen: In elk wel geordend Rijk bestaat geene andere souvereiniteit dan die van de wet; die van de wet, voor welke alle hoofden buigen, alle magten wijken moeten. Terwijl hij dit zeide, riep men van de linker zijde bij herhaling *bravo! bravo!* en de heer *Dupin* merkte aan, dat dit spreken was als een ware minister van justitie.

— Men vindt heden in de dagbladen het volgende vermeld: « Bij de voorstellingen aan den Dauphin op Zondag ll., hield Z. K. H. den overste van een korps staande en zeide hem op een strengen toon: « Ik weet, mijnheer, dat gij bij uw regement eene taal gevoerd hebt, even ongepast als nadeelig voor de belangen van 's Konings dienst, dat er namelijk geen bevordering meer, dan aan adelijke officieren zou verleend worden. Ik hoop, dat ik u voortaan geen dergelijk verwijt meer zal te doen hebben.» De bedoelde overste is tevens lid van de kamer der afgevaardigden en heeft aldaar onder de ultra-roijalisten plaats genomen.

Van den 15. Februarij.

In de zitting van gisteren heeft de heer *de Carzaij*, gewezen prefect van de Vendee en thans van Ile-et-Vilaine, gemeend voor de partij van *Villèle* het woord te moeten opvatten, om te betoogen, dat de prefecten bij de verkiezingen hunnen pligt hadden gedaan, en deswege niet te berispen waren. De thans afgeloopene verkiezingen waren, volgens hem, niet vrij geweest, omdat dezelve in het grootste gedeelte van Frankrijk waren geschied onder den invloed van een besturend committee te Parijs. Door deze en meer andere uitlatingen in den geest van de partij van *Villèle*, veroorzaakte de heer *Curzaij* een geweldig rumoer in de vergadering. Men riep hem van de linker zijde toe, dat hij zich in den tijd vergiste; dat de kamer van *Villèle* niet meer bestond, en dat zijne verwijten, omtrent het besturend committee, op Montrouge pasten, waar de jezuiten hunnen hoofdzetel hebben. Na hem beklom de heer *de Leijval* het spreekgestoelte en merkte aan, hoe bij de verkiezingen lieden, die verschillende partijen toegedaan waren, de handen in een geslagen hadden, en dat men op dezen grondslag moest voortbouwen. « Men spreekt van troebels en van revolutie, vervolgde hij. Niemand heeft zeker meer afgrijzen van despotismus en regeringloosheid dan ik; ik heb er mijne ouders, mijn vermogen door verloren; in mijne kinderjaren heb ik er bittere smart en ellenden door geleden; dan, zoo ik daarvan nog het levendig gevoel heb, dat ik mij door geene schrikbeelden vervaard maken. Waar is toch de revolutie? Het charter heeft dit monster geveld, en alleen door het charter te dooden, kan men het doen herleven. In de verloopene jaren hebben verschillende meeningen zich genaderd; men is eendragtig geworden; Het roijalisme is liberaal, en het liberalisme roijalistisch geworden. Door aan het charter vast te houden, zal het rijk waarlijk bevestigd worden.»

Deze rede heeft veel indruk gemaakt en de liberalen hebben den heer *de Leijval*, nadat hij het spreekgestoelte verlaten had, als om strijd geluk gewenscht.

Uit alle de discussien gedurende de laatste dagen is het duidelijk gebleken, dat het bestuur van *Villèle* in zoo diepe verachting is gezonken, dat noch eenige der tegenwoordige ministers, noch eenig lid der kamer, buiten den heer *Curzaij*, tot dus verre de verdediging daarvan heeft durven op zich te nemen.

— Bij koninklijke ordonnantie van den 13. dezer, zijn tot directeurs generaal van de middelen benoemd de heeren *Benois*, *Bacot de Romans*, *de Villeneuve* en *Bourdeau*.

Mengelwerk.

Aan de Redactie!

Bij het lezen van het artikel: *Verzoekschrift van* A. P. VAN LANGENHUYSEN, in uwe Courant van den 5. Februarij 1828 voorkomende, zijn mij de volgende gedachten ingevallen, die ik de vrijheid neem aan UE. ter plaatsing aan te bieden.

De in dat artikel voorgestane meening, dat de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal als *lasthebbers* van het Nederlandsche volk zouden zijn aan te merken, en dat de bepalingen van het burgerlijk wetboek, vervat in art. 1984 tot 2010 den regel zouden aan de hand geven, om de betrekkingen en verpligtingen tusschen beide af te meten, komt mij geheel en al ongegrond voor en zou ook tot de schromelijkste gevolgen kunnen leiden. Het zal niet noodig zijn te betoogen, dat de gezegde bepalingen van het genoemde wetboek enkel op burgerlijke handelingen betrekking hebben, gelijk ook de benaming van hetzelve wetboek reeds van zelf aanduidt, terwijl bovendien het inzien van deze artikelen meer dan overvloedig zal kunnen doen bemerken, dat dezelve met geene mogelijkheid op de Tweede Kamer van toepassing zijn te maken. Zonder mij dus over den inhoud van die bepalingen verder uit te laten, wil ik dadelijk terugwijzen op de grondwet zelve, als het Nederlandsche staatsregt bevattende, waaruit wij onze regten en pligten hebben af te leiden en dus ook kunnen opmaken de betrekking van het volk tot de regering en deszelfs vertegenwoordigers. Art. 77 zegt: « de Staten-Generaal vertegenwoordigen het geheele Nederlandsche volk » — hetwelk met andere woorden wil zeggen, dat deze Staten voor en in plaats van het volk zelven worden daargesteld, zoodanig dat het er voor gehouden wordt, als of het volk zelve daar tegenwoordig ware, zonder anders dan aan hetzelve zedelijk verantwoordelijk te zijn. Art. 83 zegt daarom uitdrukkelijk: » dat de leden der Tweede Kamer stemmen, zonder *last* van of ruggespraak met de vergadering, door welke zij benoemd zijn.» En daar deze vergaderingen, door welke zij benoemd worden, weder uit het volk zijn voortgesproten, blijkt het duidelijk, dat dit laatste geen *last* aan deszelfs vertegenwoordigers vermag te geven, even min als die vergaderingen zelve, door middel van welke het volk gerekend wordt de verkiezing der leden van de Tweede Kamer tot stand te brengen. Welke verpligtingen laatstgenoemden te vervullen hebben, wordt hun in het derde hoofdstuk en ook bijzonder in den eed, bij art. 84, voorgeschreven. Om deze verpligtingen, in welker getrouwe betrachting de vrijheid en het geluk des volks gelegen is, uit te oefenen, worden zij door de kiesvergaderingen benoemd. Doch deze vermogen geen bijzonderen last aan dezelve te geven en zijn alleen bevoegd eene volmagt of aanstelling uit te reiken, ten einde aan een bepaald getal van Nederlanders zitting in de Staten-Generaal te geven, opdat deze, overeenkomstig derzelver eigene beginselen, begrippen en geweten, de algemeene landszaken volgens de grondwet in overweging zouden kunnen nemen en helpen bevorderen. Voldoen deze aldus afgevaardigde leden of plaatsbekleeders des volks niet aan de voorschriften der grondwet en hunne verpligtingen, dan is door de jaarlijksche aftreding van een derde gedeelte, volgens art. 82, het middel gevonden, om dezelve door anderen te doen vervangen. Of onze wijze van verkiezing bij trappen, ten gevolge van welke slechts weinigen het regt van de eindelijke keuze voor de Tweede Kamer is toegekend, geschikt zij, de nalatigen of ongeschikten in deze Kamer te doen aftreden, kan thans geen punt van onderzoek uitmaken, alzoo wij niet voornemens zijn na te gaan, hoedanig sommige bepalingen van ons staatsregt zouden behooren te zijn, maar hoedanig die werkelijk bestaan. Dat aangeduide middel van jaarlijksche aftreding en verkiezing mag dus wel naauwelijks aan het voorgestelde doel beantwoorden; wanneer men echter onderzoekt, welke *wettige* middelen er aanwezig zijn, om die verandering of invloed tot stand te brengen, moet men zich binnen de grenzen der grondwet houden, en geene drangredenen of beginselen aanvoeren, die daaruit niet ontleend kunnen worden. Voldoen dan deze plaatsbekleeders des volks niet aan hunne verpligtingen, — de openbare beraadslaging is bovendien een boven alles geschikt middel om zulks te ontdekken (*) en de vrijheid der drukpers de weg, om daarvan tot beschaming of waarschuwing gebruik te maken. Ook het regt, om petitien in te leveren, bij art. 161 gewaarborgd, kan strekken, om algemeene of bijzondere belangen onder de aandacht der bevoegde magt, en dus ook aan de Staten-Generaal, gelijk dagelijks geschiedt, in te dienen en daar door de hulp der wetgeving op inbreuk van regt, op herstelling van grieven of tot bevordering van eenig belang, voor zoo ver de Staten-Generaal daartoe bevoegd mogten zijn, in te roepen. Behalve deze middelen, om de plaatsbekleeders des volks naar deszelfs belangen, wenschen en behoeften te doen handelen, heeft nog het algemeen gevoelen een grooten invloed op derzelver stemming en besluiten, die wel zacht en langzaam, maar niet te min zeker werkt. De vertegenwoordigers des volks zijn overtuigd, meer dan eenige andere magt, aan dat algemeen gevoelen onderworpen te zijn. Want op hen is het oog van allen gerigt, op hen rust grootendeels de hoop van het denkend gedeelte des volks; door hunne onafhankelijkheid blijft de staatsschuld, die zoo vele belangen in zich bevat, het zoo noodige vertrouwen behouden. Dit algemeen gevoelen steeds waakzaam om de waarde, de bekwaamheid en de deugd der Staten-Generaal niet alleen, maar ook van ieder van derzelver leden in het bijzonder op te nemen en te beoordeelen, moet uit zijnen aard een meer of min grooten invloed op de handelingen en besluiten derzelve hebben. Naar mate dit gevoelen meer kracht en uitgebreidheid vertoont, door zich bepaald en niet twijfelachtig te doen hooren, moet ook die invloed grooter worden. En hetzelve zal, dus gesterkt en algemeen, niet missen ook de wetgeving in deszelfs belang te doen overgaan. Zoodanige invloed werkt niet met schokken, omdat dezelve trapsgewijze ontstaat, en de overtuiging naar het goede allengs uit de drogredenen en de dwalingen doet voortkomen, terwijl de driften verwijderd blijven, die, door onbezonnen en overhaast te handelen, zoo menig onheil over land en volk gebragt hebben. Aan dien invloed kan dus de wetgeving onderworpen zijn, zonder dat de leden hunne edele onafhankelijkheid van stemmen en gevoelen verliezen. Daaraan toegevende, zullen zij hunne eigene overtuiging en geweten volgen en rustig aan de algemeene belangen des volks kunnen blijven voortwerken, zonder zich door vrees of door den drang van het oogenblik te laten leiden, om onberaden wenschen of hoog gestemde eischen in te willigen. Het is een voordeel der zoodanige grondwettige regeringsvormen, die eene openbare beraadslaging en eene vrije drukpers hebben aangenomen, dat dit algemeen gevoelen in dezelve steeds voedsel vindt, en even als daaruit zijn aanwezen ontleent, terwijl het op zijne beurt weder tot rigtsnoer van de wetgevende magt verstrekt. Dat dit algemeen gevoelen zich in onzen Staat nog over het geheel niet sterk heeft gevestigd en eene geringe kracht heeft verkregen en uitgeoefend, is aan bijzondere omstandigheden en oorzaken toe te schrijven, waarvan wel de voornaamste deze zullen zijn, dat in de twee hoofdverdeelingen des rijks de begrippen omtrent zoo vele hoofdzaken te veel uiteenloopen; en dat bijzonder in de Noordelijke gewesten het grootste deel der ingezetenen, als opgevoed in de beginselen der *Oligarchie*, die eene schier geheele uitdooving van den publieken geest heeft doen geboren worden, zich nog niet regt op het veld der constitutionnele voorregten heeft durven wagen, of ook te weinig belang in de algemeene staats-zaken stelt; getuige daarvan de inhoud der meeste dagbladen over het geheel, die bijna alle steeds denzelfden zielloozen toon blijven behouden, die er vroeger algemeen in werd aangetroffen. Immers wordt door het lezen derzelve de denkwijze en de geest der menschen wel gerigt op buitenlandsche staatkundige gebeurtenissen, of soms ook tot *vermaak* op onbeduidende voorvallen en anekdotes (zie onder anderen het dagblad: *de Nederlander*.) Maar om over eigene zaken van den Staat na te denken, om gebreken en voorslagen in overweging te doen nemen, de meeningen op één gevoelen te doen aanloopen, daartoe wordt in dezelve nog te weinig aanleiding gegeven. Intusschen moet uit dezelve het voedsel voor de algemeene belangstelling getrokken worden.

Daaruit put het algemeen deszelfs denkbeelden en gevoelens, en wordt verder die wrijving van begrippen en beginselen in de gesprekken geboren, die den geest verlevendigt, de traagheid overwint en eindelijk als slotsom de waarheid doet ontstaan, die zich even als in het algemeen gevoelen aankondigt. Ook in dit opzigt zal de tijd allengs aanbrengen, waarop tot dus ver te vergeefs is gehoopt geworden. Sedert eenige jaren zijn er reeds vorderingen op dien weg gemaakt, en hoe meer men den aard onzer regering zich zal eigen maken, hoe meer men die vorderingen zal kunnen bespeuren. In de kracht van dit algemeen gevoelen zullen de leden der Staten-Generaal, in de meeste gevallen, derzelver wegwijzer erkennen en vinden. En wanneer zij zich dien overeenkomstig gedragen en besluiten, zullen zij doen, wat ook het gansche volk, hetwelk zij vertegenwoordigen, zou gedaan hebben. Dan is de vertegenwoordiging of plaatsbekleeding iets wezenlijks en verliest dezelve al het denkbeeldige, dat uit den aard der zake anders daarin moet gelegen zijn, wijl de stem des volks, in de kracht van het algemeen gevoelen uitgedrukt, eigenlijk de wetten ingegeven of tot stand zal hebben doen brengen. Zelfs de grootste hervormingen kunnen aldus worden daargesteld,

(*) Een getrouw en omstandig verslag der zittingen, hetwelk, behalve de redevoeringen, ook nog de handelingen, bewegingen en gezegden der leden bevat, is daarom een volstrekt vereischte, waaraan tot dus ver nog groote behoefte onder ons bestaat.

zonder dat de rust van den staat in het minst geschokt wordt. Want de wetgeving behoeft slechts dat algemeen gevoelen, hetwelk allengs de daartoe vereischte omstandigheden en betrekkingen heeft doen geboren worden, even als te bekrachtigen, of zich daarmede te vereenigen.

Met opzigt tot de wetten van den 10. April 1815 en van den 6. Maart 1818, mitsgaders van het besluit van den 20. April 1815, die de vrijheid der drukpers beperken, — zou derhalve dit algemeen gevoelen ongetwijfeld reeds de afschaffing derzelve hebben kunnen uitwerken, indien de belangstelling daarin zoo groot was geweest, dat zij zich niet alleen *algemeen* maar ook *aanhoudend* in het licht had gesteld. Met de dagelijks toenemende waardering der grondwet, bijzonder ook van het onschatbaar voorregt eener vrije drukpers, (bij art. 227 voorbehouden en toegezegd, zullen die beperkende wetten meer en meer in minachting geraken, de gevoelens en begrippen op dat stuk meer eenheid en leven verkrijgen, en eindelijk hare vernietiging te gemoet snellen. Zonder de leden der Tweede Kamer als lasthebbers te beschouwen, aan welke het volk of eenige onderdeelen, die zich daartoe mogten opwerpen, telkens nieuwe bevelen of voorschriften zouden kunnen geven, is er dus een weg open om den algemeenen volksdunk toch in het einde als de hoogste wet te doen gelden.

Mogt, in eenigen staat dit beginsel de bovenhand verkrijgen, volgens hetwelk ieder ingezeten, als een deel des volks uitmakende, bevoegd werd gerekend, zijne zoogenaamde lastgeving aan zijne vertegenwoordigers te veranderen, uit te breiden, te beperken of om eene bepaalde zaak in het bijzonder te rigten, dan zouden de rust en veiligheid wel haast ophouden te bestaan, en voor oproerige driften en geweld derzelver plaats inruimen. Zoodanige invloed des volks, tot het verwekken van welken zich elk bevoegd zou kunnen rekenen, kan in eenen welgeordenden Staat, waarin rust en vrijheid en bescherming noodzakelijk vereischten zijn, niet toegelaten worden, zonder deze gedurig in de waagschaal te stellen. Doch het algemeen gevoelen, hetwelk door de botsing van alle meeningen ontstaat, en zoo uit dezen hoofde als uit hoofde van derzelfs trapsgewijze vorming, de driften buiten sluit, doet geene van die noodlottige schokken ondervinden. Van hartstogten en onberadenheid gelouterd, doet het de regering aan deszelfs invloed en magt gehoor geven. En wanneer dus de natie, eene zaak van algemeen belang blijkbaar als wenschelijk en nuttig beschouwt, en dit duidelijk genoeg als een zoo veel mogelijk algemeen verlangen heeft uitgedrukt, is het oogenblik voor de leden der Tweede Kamer geboren, om uit kracht van art. 114 een voorstel van wet daarover aan Z. M. te doen, die in de meeste gevallen gewisselijk aan den algemeenen wensch, bij de kamers nu erkend geworden, zal willen voldoen, door het voorstel te bekrachtigen. Eene reden, dat nog zoo weinig van dit voorregt der Tweede Kamer, om voorstellen van wet aan den Koning te kunnen doen, is gebruik gemaakt, ligt voorzeker in de zwakheid van het algemeen gevoelen of in gebrek van eenheid van hetzelve. Daardoor toch gedrongen en aangespoord, zou dit ligchaam van staat zeker niet in gebreke blijven, om als het *erkend* en *wettig orgaan* de verlangde voorstellen, niet door een of eenigen, maar door het algemeen ingegeven, aan de hooge regering voor te dragen. En zoo lang zich de Tweede Kamer daardoor niet gesterkt gevoelt, of even als daarop kan steunen, zal men ook waarschijnlijk de petitien den tot dus ver gebruikelijken dood ter griffie zien sterven, zonder dat daaruit aanleiding tot eenig voorstel wordt genomen, vermits dezelve meestal als een persoonlijk belang van den verzoeker tot dus ver schijnen beschouwd te worden. Het zoude daarom eene wenschelijke zaak zijn, ten minste even zoo nuttig als het plaatsen der gehoudene advijzen in de Kamer, deze petitien in derzelver geheel in de dagbladen te doen overnemen. Hieruit toch zoude voortvloeijen, dat zich het algemeen gevoelen over den inhoud deed kennen en zich omtrent zaken vereenigde, aangaande de nuttigheid en noodzakelijkheid van welke niet zelden twijfel bestaat. Het bijzondere of individuele belang zou zich door dien weg gemakkelijk van het algemeene doen onderkennen en altoo kunnen worden opgemaakt, in welke gevallen de tusschentreding der wetgevende magt kan te pas komen, die zich toch door geene plaatselijke behoeften en omstandigheden kan laten leiden, maar die het geheel tot een voorwerp van hare zorg en bemoeijing moet nemen.

AB.

AMSTERDAM 9 Februarij 1828.

Aan de Redactie!

Hiernevens zend ik u de beloofde vertaling der wet, in de Vereenigde Staten van *Noord-Amerika*, wegens het overvoeren van passagiers, vastgesteld, waarvan in het door u geplaatste berigt, betrekkelijk het schip de *Helena* en *Maria*, kapitein B. KERSTENS, gewag gemaakt is. De mededeeling dezer vertaling in een eerstvolgend nommer uwer Courant zal mij en velen bijzonder aangenaam zijn, daar ik zulks niet alleen belangrijk vindt, om redenen in genoemd berigt vermeld, maar zelfs noodzakelijk ter waarschuwing voor alle eigenaars, gezagvoerders of agenten van schepen, die naar *Noord-Amerika* met passagiers worden uitgerust, ten einde zich voor al de nadeelige gevolgen, uit de overtreding der onderstaande wet voortvloeijende, te vrijwaren.

Ik heb de eer te zijn

N. N.

WET, BETREFFENDE SCHEPEN EN VAARTUIGEN, DIENENDE TOT HET VERVOEREN VAN PASSAGIERS.

Is besloten enz. enz. Dat, indien de schipper of eenig ander persoon aan boord van eenig schip of vaartuig, geheel of gedeeltelijk toebehoorende aan eenen burger of burgers van de Vereenigde Staten van *America* of derzelver grondgebied, of aan eenen onderdaan, of onderdanen, burger of burgers van eenig ander vreemd land toebehoorende, in eene vreemde plaats of haven, of naar de Vereenigde Staten of derzelver grondgebied van eene vreemde plaats of haven komende, zal nemen of overvoeren, of van of uit de Vereenigde Staten of derzelver grondgebied naar eene vreemde haven of plaats zal brengen, overvoeren of vervoeren, een grooter getal passagiers dan twee per iedere vijf tonnen, van zulk schip en vaartuig (volgens meetbrief der konvooijen) zal ieder schipper of ander persoon, op zulk eene wijze de wet overtredende, en ieder eigenaar of eigenaars, van zulk schip of vaartuig afzonderlijk verbeuren en betalen aan de Vereenigde Staten, de somma van een honderd en vijftig spaansche matten of piasters, voor elk en ieder passagier, die boven de twee tot ieder vijf tonnen van zulk schip of vaartuig, aan boord zal genomen zijn, welke som des noods bij regterlijke vervolging voor ieder *districts geregtshof* van de Vereenigde Staten, waar gemeld vaartuig aangekomen zal zijn, of alwaar de eigenaar of eigenaars hun verblijf mogen houden, zal ingevorderd worden. Echter met dien verstande, dat in geen geval onder deze wet of akte worden begrepen de matrozen, welke gewoonlijk tot de bemanning van zulk schip of vaartuig behooren.

Artikel 2. Dat, indien het getal passagiers op zulk eene wijze aan boord van eenig schip of vaartuig genomen, in de Vereenigde Staten gebragt of uit dezelve gevoerd, bovengemelde evenredigheid van twee passagiers, per ieder vijf tonnen, van zulk schip of vaartuig in het geheel meer dan twintig mogt overtreffen; zoodanig schip of vaartuig als dan zal genomen en ten dienste van de Vereenigde Staten verbeurd verklaard worden; en zal tegen de eigenaars geprocedeerd worden, in voege als op alle overtredingen en boeten is vasgesteld bij de wet, getiteld: « Wet tot regeling der ontvangsten van de regten van uitvoer en tonnengeld.»

Artikel 3. Dat ieder schip of vaartuig op eene reis van de Vereenigde Staten naar eene onbepaalde haven in *Europa* gedestineerd, ten tijde van deszelfs vertrek van de laatste haven, van waar zulk schip of vaartuig zal zeilen, aan boord zal hebben, wel verzekerd onder dek, ten minste zestig gallons (180 mengelen) water, een honderd pond gezouten levensmiddelen, 1 gallon (3 mengelen) azijn, en een honderd pond scheepsbrood voor elk en ieder passagier, zich aan boord, van zulk schip of vaartuig, bevindende, behalve zulke andere levensmiddelen, voorraad, of levende dieren, die door den kapitein of passagiers voor hun eigen gebruik of voor het gebruik van het scheepsvolk van zulk schip of vaartuig aan boord zullen gebragt zijn, en wel in de zelfde evenredigheid voor eene langere of kortere reis. — En indien de passagiers aan boord van zulk schip of vaartuig, naar de hierin opgegevene evenredigheid van levensmiddelen niet voorzien zijnde, op dezen of genen tijd van bovengemelde reis, op korter rantsoen mogten gesteld worden, het zij in water, vleesch of brood of azijn, alsdan zal de schipper of eigenaar van zulk schip of vaartuig, aan ieder passagier afzonderlijk, die op korter rantsoen gesteld mogt geweest zijn, betalen de somma van drie spaansche matten of piasters, voor elken dag, dat zij op korter rantsoen gesteld geweest zijn; op de zelfde wijze als de gagie der matrozen in te vorderen.

Artikel 4. Dat de schipper van eenig schip of vaartuig, in de Vereenigde Staten of op deszelfs grondgebied, van eenige vreemde haven of plaats, welke zij ook zijn moge, aankomende, zal, ten zelfden tijde dat hij een manifest van zijne lading inlevert, of indien hij geen lading aan boord mogt hebben, ten tijde dat hij verslag maakt van de aankomst van zijn schip of vaartuig, volgens de bestaande wetten der Vereenigde Staten, ook inleveren aan den ontvanger van het district, waar het schip of vaartuig mogt aankomen, eene lijst of manifest van alle de passagiers, die in eene vreemde plaats of haven aan boord mogten gekomen zijn; in welke lijst of manifest het de pligt van gemelden schipper zijn zal, om stiptelijk, den ouderdom, het geslacht en de beroeps-bezigheden der passagiers, afzonderlijk uit te drukken. Alsmede het land, waar zij afzonderlijk te huis behooren, en dat, waar zij inwoners denken te worden; en zal hij verder opgeven of er eenigen, en welk getal, op de reis gestorven zijn. Welk verslag of manifest door den schipper beëedigd zal worden, op de zelfde wijze als met betrekking tot het manifest der lading, door de bestaande wetten der Vereenigde Staten is vastgesteld. — En in geval van weigering of nalatigheid des schippers, om aan deze wet te voldoen, zal hij dezelfde boeten, straffen en verbeuringen ondergaan, die tegenwoordig voor onwilligheid en nalatigheid, om een manifest der lading in te leveren, opgelegd zijn.

Artikel 5. Dat elk en ieder ontvanger der regten, aan wien zulk eene lijst of manifest van passagiers zal ingeleverd worden, alle drie maanden kopijen van genoemde lijsten en manifesten aan den secretaris van staat der Vereenigde Staten zal overhandigen, door wien bij elke zitting van het congres een verslag van dezelve zal worden ingeleverd.

Maart 2 1819 Goedgekeurd.

(*Get.*) JAMES MONROE.

Ik zwere plegtig, opregt en waarachtig, dat de hiernevens gevoegde Lijst met mijnen naam onderteekend en nu door mij aan den Ontvanger voor het district van overgeleverd, voor zoo ver ik weet en geloof, de namen, ouderdom, geslacht en beroepsbezigheden, alsmede den naam van het land waar zij behooren, en van dat waar zij voornemens zijn om inwoners te worden, van alle de passagiers die zich bevinden aan boord van het waarvan ik tegenwoordig Schipper ben, ten tijde van deszelfs vertrek van de reede van , alsmede van diegenen die op eenen of anderen tijd aan boord van gemeld schip of vaartuig opgenomen zijn, inhouden. En tevens zweer ik dat alle zaken, in gemelde lijst en verslag uitgedrukt, voor zoo ver ik geloof en weet, wezenlijk en waar zijn.

Zoo waarlijk helpe mij God!

Beëedigd voor mij dezen dag van 18

Ontvanger.

LIJST VAN PASSAGIERS.

Verslag en Lijst van Passagiers, genomen aan boord van het schip van gevoerd door schipper groot Tonnen, gedestineerd van naar

Namen.	Ouderdom.	Geslacht.	Bezigheden, handwerk en broodwinning	Land, waar zij afzonderlijk behooren.	Land, waar zij plan hebben om inwoners te worden.	AANMERKINGEN, betreffende diegenen die gestorven mogen zijn of op eenige andere wijs het schip gedurende de reis verlaten hebben.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 17. Februarij 1814 werd *Doornik* door de Franschen ontruimd en door de Bondgenooten bezet.

Den 17. dito 1819 had er eene aardbeving te *Tornea* in de golf van *Bothnie* plaats, welke groote schade veroorzaakte.

Den 17. dito 1823 overleed graaf KLEIST VON NOLLENDORF, Veldmaarschalk van Z. M. den Koning van Pruissen.

Den 18. dito 1574 gaf MONDRAGON de stad *Middelburg* bij verdrag over.

Den 18. dito 1814 gaf *Sas van Gent* zich, bij verdrag, aan de geallieërden over, als ook *Ancona*, en maakten de Bondgenooten zich van Fontainebleau meester, terwijl zich de Fransche bezettingen van *Lerida*, *Mequineuza*, en *Monzou*, bij kapitulatie, overgaven.

Den 19. dito 1473 werd de alom beroemde starrekundige COPERNICUS geboren.

Den 19. dito 1817 werd Z. K. H. WILLEM FREDERIK PAUL ALEXANDER LODEWYK, oudste zoon van den *Prins van Oranje*, geboren.

ARNHEM, den 19. Februarij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 18 Feb. 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D

Den 19 dito 2 El 2 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D

Heden is voorspoedig verlost van eenen Zoon, *JOHANNA LOUISA EICKHOFF*, geliefde Echtgenoote van

J. A. SMITS,
Predikant.

RENKUM,
den 15. Februarij 1828.

PROVINCIE *GELDERLAND.*

VERPACHTING.

Op Vrijdag den 29. Februarij 1828, des middags ten twaalf ure, zal, onder nadere approbatie van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, in het Gouvernementshuis te *Arnhem*, worden overgegaan tot de Verpachting van de Ontvangst van het tolregt:

1. Aan de Gabel No. 6, bij de *Klaarwatersche beek*, op den weg eerste klasse No. 1, van *Amersfoort* naar *Deventer*.
2. Aan de Gabel No. 7, bij de *Schuursteeg*, op gemelden weg.
3. Aan de Tolhekkens te *Elst* en *Elden*, op den grooten weg der eerste klasse No. 2, tusschen *Nijmegen* en *Arnhem*.
4. Te *Duiven*, op den grooten weg der tweede klasse No. 3, van *Arnhem* over *Zevenaar* naar de Pruissische grenzen.

De Verpachting zal geschieden bij opbod en bij het uitgaan van winstje.

De voorwaarden zullen ter lezing liggen in het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te *'s Gravenhage*, in het Gouvernementshuis te *Arnhem*, in de bureaux der Ingenieurs van den Waterstaat in *Gelderland*, in de gemeenten langs de opgenoemde wegen, in de tolhuizen en op andere daartoe geschikte plaatsen.

Arnhem, den 11. Februarij 1828.

De Gouverneur der Provincie
Gelderland,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND*, maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering zal aanvangen op Dingsdag den 11. Maart aanstaande.

Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht vóór den 1. dier maand zich daartoe aan te melden en de noodige bewijsstukken in te zenden.

Arnhem, den 7. Februarij 1827.

De Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
C. B. TILANUS,
Secretaris.

Het PLAATSELIJK BESTUUR der GEMEENTE *APELDOORN* noodigt, bij deze, uit diegenen, welke genegen mogten zijn tot het vervullen der in het Kerspel *Beekbergen* vacerende VROEDVROUWEN PLAATS, op een jaarlijksch vast Tractement van tachtig Gulden uit de Gemeente-Kas; om zich daartoe in persoon of met gefrankeerde brieven, in den loop dezer maand, aan den ondergeteekenden Burgemeester te wenden, onder overlegging der bewijzen van afgelegde examen, bekwaamheid en goed gedrag.

Apeldoorn, den 12. Februarij 1828.

Het Plaatselijk Bestuur voornoemd,
A. J. J. A. VAN HEECKEREN,
Burgemeester.
Ter Ordonnantie,
De Secretaris der Gemeente,
A. R. VAN AKEN.

---

§ § § De Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, residerende te *Arnhem*, is voornemens om op Woensdag den 27. Februarij 1828, des avonds ten zes ure, aan het huis van *JAN PETER FLORUSSEN*, Kastelein te *Arnhem* aan de Velpsche Steenstraat, bij inzaat en veertien dagen daarna, zijnde Woensdag den 12. Maart, ter zelver uur en plaats, bij toeslag in het openbaar te verkoopen:

1. Een HUIS, SCHUUR en ERVE, met ongeveer 14 Roeden LAND, staande aan de Mistvaalten buiten de Velperpoort te *Arnhem*, in huur gebruikt wordende bij de Weduwe BRANDS.
2. Een HOF en LAND, mede aldaar buiten de Velperpoort gelegen, belend ten oosten den Heer CAMBIER, ten Zuiden KRUIJER, ten westen LIMPERS en ten noorden St. Catharina Gasthuishof.
3. Een stuk BOUWLAND, gelegen in den *Arnhemschen Enk*, buiten de Velperpoort, aan den Mussenberg, groot ongeveer 37 Roeden, belend ten oosten den Heer VAN SOMEREN, ten westen den Heer SAGELS, ten noorden St. Petershof en ten zuiden den Klarendaalschen weg.

Ten aanzien der Condition van verkoop kan men onderrigt bekomen ten Kantore van genoemden Notaris in de Bakkerstraat te *Arnhem*, acht dagen voor den inzaat en vervolgens.

---

§ † § Aan de daarbij belanghebbende wordt bekend gemaakt, dat de ONROERENDE GOEDEREN, behoorende aan de Erven *ROELOF HEIDENDAAL*, welke op den 12. Februarij 1828, door het Ministerie van Mr. *H. VAN DWALEN* en *D. BEEK*, Notarissen te *Wageningen*, ingevolge de wet, ten huize van *J. H. HOLTUS*, aan het *Lexkes Veer*, onder *Wageningen*, zijn geveild, en waarvan de Finale Toewijzing zal plaats hebben op Dingsdag den 26. Februarij daaraanvolgende, des voormiddags ten elf ure, ten voormelde huize, met de hoogen staan als volgt:

1. Het stuk BOUWLAND, de *Duifelgraaf*, groot 1 Bunder, 27 Roeden en 73 Ellen, op	*f* 230 — 00
2. Het stuk BOUWLAND, de *Leenakker*, groot 70 Roeden en 96 Ellen, op	- 150 — 00
3. Het stuk BOUWLAND, den *Leenakker*, op *Meeijen*, groot 85 Roeden en 15 Ellen, op	- 200 — 00
4. Het stuk BOUWLAND, *Hokkerden*, groot 1 Bunder en 70 Roeden, op	- 500 — 00
5. Het stuk BOUWLAND, de *Kempjes*, groot 85 Roeden en 15 Ellen, op	- 240 — 00
Voorts dat het BOSCH, *de Rooijen* genaamd, groot 3 Bunders, 39 Roeden en 3 Ellen, onder *Bennekom* gelegen, staat op	- 700 — 00

Alles breeder omschreven in de Arnhemsche Courant van Dingsdag den 5. Februarij 1828, No. 16.

Nadere informatien te bekomen ten kantore van genoemde Notarissen, bij welke inmiddels kan worden gehoogd.

---

† § † *J. C. FISCHER*, Notaris te *Ede*, is voornemens op Dingsdag den 26. Februarij 1828, en volgende dagen, voormiddags ten 10 ure, voor het sterfhuis van de overledene, te *Ede*, publiek te verkoopen: eenen deftigen en zindelijken INBOEDEL, bestaande in: DIAMANTEN, ZILVERWERK en RARITEITEN, PENDULES, extra fraaije MAHONIEHOUTEN MEUBELEN, welgevulde LEDIKANT en andere BEDDEN, PAARDEHAREN MATRASSEN, WOLLEN en KATOENEN DEKENS, LYNWADEN, enz. — Wijders VERLAKT, KRISTAL- en GLASWERK, PORCELEIN, KOPER, TIN, BLIK, YZER, HOUT- en AARDEWERK, en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

Zijnde al hetzelve daags vóór den verkoopdag van des voormiddags 9 uren, tot 3 uren des namiddags voor een ieder te zien.

---

† † † Den 25. Februarij 1828, des voormiddags om 10 uren, zal men in het *Hôtel van Brunswijk*, te *Arnhem*, publiek verkoopen: ALBASTEN PENDULES, BLOEMVAZEN, TAFELLAMPEN, Porceleinen SERVIESEN, BOUILLON, PRONK en DEVIESKOPPEN, Pleeten KANDELAARS, INKTKOKERS, TAFELBELLEN, en OLY- en AZYN-SERVIESEN, Verlakte THEEBLADEN, THEESTOVEN met KETELS, KOMVOREN, KOFFYKANNEN, PRESENTEERTROMMELS, Mahoniehouten LIKEURKELDERS, HOROLOGIEKASJES, NAAI-, THEE- en TABAKSKISTJES, enz. De Goederen zijn vier dagen voor den verkoop van des morgens 10 tot des namiddags 4 uren te zien.

---

§ § § Men is voornemens op den 21. Februarij 1828, des voormiddags om tien uren, ten huize van *A. VAN NEERBOS*, in de Herberg *den Engel*, te *Hien*, publiek, ten overstaan van den Notaris *A. VAN DER ZANDE*, residerende te *Opheusden*, door de meestbiedende op hoogen te doen inzetten, en den 28. der gezegde maand, ter zelver uur en plaats te verkoopen: een UITERWAARD, gelegen onder *Ochten*, genaamd *de Kestersche Waard*, groot zeven à acht Bunders; kunnende men omtrent de Veil-Conditien nadere informatie bekomen bij den Notaris voornoemd.

---

† † † Den 23. dezer maand Februarij zullen ten Raadhuize der Stad *Arnhem* publiek worden verpacht: zestien perceelen WEILAND, de *Stads Blokken* genaamd; waarvan de Conditien acht dagen te voren ter Secretarie, van des voormiddags tien tot des namiddags twee uren, zullen voorliggen.

---

§ § § UIT DE HAND TE KOOP, of TE HUUR, om met primo April te aanvaarden, het BUITENGOED *DULKERSHOF*, gelegen in het aangenaamst gedeelte van *Velp*, vrij van Voet- of Overpad. Te bevragen bij den Heer *J. STAATS*, te *Arnhem*. Brieven franco.

---

† † † TE HUUR tegen Mei aanstaande, een HUIS, voorzien van verscheidene BOVEN- en BENEDENKAMERS, KEUKENS en KELDERS en verdere GEMAKKEN; gelegen op den besten stand der Stad *Arnhem*, over de Paauwstraat, en hebbende een ruim uitzigt op het Buitengoed *Sonsbeek*. — Te bevragen bij *B. WENTINK*, te *Arnhem*.

---

§ † § Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of eenige Gelden, Effecten, Goederen of Papieren onder zich berustende hebben, toebehoorende aan of concernerende den Boedel van wijlen den Heer *EVERT JANSZ*, laatst gewoond hebbende en op den 27. Julij jongstleden overleden zijnde te *Amsterdam*, in de Handboogstraat, No. 29, worden verzocht daarvan, uiterlijk vóór ultimo Februarij eerstkomende, schriftelijke opgaaf te doen ten Kantore van de Notarissen *VAN HOMRIGH* en *COMMELIN*, op de Keizersgracht, bij de Wolvenstraat, No. 251, te *Amsterdam*; gelijk ook, ter bekoming van nadere inlichting, ten gemelden Kantore, gedurende den gedachten tijd, worden opgeroepen alle degenen, welke, met overleg van voldoende bewijzen, zouden kunnen aantoonen op het overlijden van wijlen genoemden Heer *EVERT JANSZ* de naasten in den bloede geweest te zijn van zijne vóóroverledene Huisvrouw, Mejuffrouw *ANNA BENGERS*, en alzoo bevoegd zich te gedragen als hare Erfgenamen *ab intestato*.

---

† † † De Ondergeteekende berigt hiermede, dat zijne beroemde GOMMA, voor deze Stad en Environs, alleen te bekomen is te *Arnhem* bij den heer Apotheker J. J. BUDDINGH, te *Nijmegen* bij Mej. Wed. J. W. HOGENDYK, te *Doesborgh* bij de Heer D. WILMERINK, Drogist, en op *het Loo*, in het *Konings Logement*; verder bij alle zijne overige Correspondenten, waarvan nu en dan in sommige dagbladen generale opgaaf geschiedt, en dat welgemeld middel steeds met het beste succes wordt aangewend, in *Teering*, *Hoest* en andere *Borstkwalen*, alsmede in *Bloedspuwingen* met het uitmuntendste gevolg. — Prijs is *f* 3.20 het heele en *f* 1.60 het halve verzegelde paket.

J. C. H. VAN HARINXMA,
Apotheker te *Leeuwarden.*

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ VAN HET ONDERLINGE WEDUWEN-PENSIOEN.

De Ondergeteekenden, Kommissarissen van bovengenoemde Maatschappij, onder directie van *G. C. SCHLOSSER*, te *Amsterdam*, brengen ter kennisse van de Belanghebbende, dat hun door de Directeur dier inrigting op den 11. Februarij ll. REKENING en VERANTWOORDING van den staat derzelve is gedaan, en dat zij, na inzage van den zeer gunstigen toestand dier Maatschappij, niet kunnen nalaten dezelve hoogstens aan te bevelen.

J. VAN LENNEP,
A. J. VAN DE POLL,
C. BACKER.

Nadere informatien en inschrijving in voormelde inrigting, zijn te bekomen bij de navolgende Correspondenten: de heer E. C. ENGELBERTS, te *Arnhem*; J. L. C. VAN ESSEN, te *Zutphen*; D. BEEK, te *Wageningen*; Mr. J. DE ROO, te *Tiel*; F. J. RAADGEVER, te *Nijmegen*; T. BARENDS, te *Harderwijk*; W. J. SCHOUTEN, te *Zalt-Bommel*; ARENDS en DE WOLFF, te *Lochem*; J. C. F. VAN HOYTEMA, te *Culenborg*, en H. BUSMAN, te *Gent*, bij *Nijmegen.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.